

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 313/2020
22.10.2020.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца „МГД Дистрибуција“ ДОО са седиштем у Бачкој Паланци, кога заступа пуномоћник Снежана Секулић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Александар Марков, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/19 од 03.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/19 од 03.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда Бечеју – Судска јединица у Новом Бечеју П 234/18 од 08.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени АА из ... да на име накнаде штете исплати тужиоцу „МГД Дистрибуција“ ДОО Бачка Паланка износ од 446.371,98 динара са законском затезном каматом рачунајући је од 22.05.2014. године до исплате, у року од 15 дана од дана пресуђења. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 37.864,00 динара, у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/19 од 03.10.2019. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, па је првостепена пресуда преиначена тако што је тужбени захтев делимично усвојен и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете, исплати износ од 446.371,98 динара са законском затезном каматом од 11.10.2017. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.227,44 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана; у преосталом побијаном одбијајућем, а непреиначеном делу, жалба је одбијена, а првостепена пресуда потврђена; обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 49.454,88 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Испитујући дозвољеност побијане ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ..18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија дозвољена, применом члана 403. став 2. тачка 2. истог Закона.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 13. истог Закона, јер је другостепени суд правилно применио наведену законску одредбу.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац „МГД Дистрибуција“ ДОО из Бачке Паланке и Општинско удружење пензионера из ... кога је заступао тужени АА, закључили су дана 30.08.2013. године уговор о пословној сарадњи чији је предмет била продаја производа из производног асортимана продавца (тужиоца). Уговором су прецизиране обавезе уговорних страна, с тим што је усмено уговорено снабдевање чланова Општинског удружења пензионера ... производима тужиоца, као и обавеза чланова удружења да робу плаћају готовим новцем на благајни удружења. Поручбину робе, предају робе и наплату купопродајне цене од пензионера вршио је менаџер удружења ББ, који је имао списак пензионера који су купили пакете, а коме су пензионери новац предавали лично, а он потом новац предавао благајни. Тужилац је испоручио робу Општинском удружењу пензионера у укупном износу од 589.222,60 динара, а по испостављеним рачунима тужиоца удружење је исплатило тужиоцу укупан износ од 142.850,62 динара, тако да је остао дуг у износу од 446.371,98 динара, који није исплаћен тужиоцу. Представник тужиоца је контактирао Удружење пензионера у вези исплате дуга, након чега је примио информацију да ће уплата ускоро бити извршена, па пошто се то није догодило заступник тужиоца је телефонским путем контактирао туженог у више наврата, који је у то време обављао функцију председника Општинског удружења пензионера ..., а он је у тим разговорима обећавао да ће дуг бити исплаћен.

Против туженог је вођен кривични поступак пред Основним судом у Бечеју у коме је он, правноснажном пресудом К 396/16 од 11.10.2017. године оглашен кривим што је у периоду од дана 30.08.2013. године до 21.05.2014. године у ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење у својству одговорног лица – председника Општинског удружења пензионера ..., невршењем своје дужности нанео другом имовинску штету на тај начин што је лажним приказивањем чињеница представнику оштећеног ДОО „МГД Дистрибуција“ Бачка Паланка да ће сходно уговору о пословној сарадњи број ../2013 од 30.08.2013. године закљученим са оштећеним, испоручену робу – прехранбене производе платити у шест месечних рата, довео у заблуду оштећеног да по рачунима (ближе означеним у изреци кривичне пресуде), испоручи Општинском удружењу пензионера ... робу – прехранбене производе у укупној вредности од 589.222,60 динара, који производи су потом предати члановима истог, од чега је од стране

Општинског удружења пензионера исплаћен износ од 142.580,62 динара, иако су чланови Општинског удружења пензионера на благајни удружења уредно исплаћивали рате на име преузетих пакета, при чему новчани износ од 446.371,98 динара није исплаћен до дана подношења оптужног акта, нити му је то била намера, већ су исплате у наведеном периоду вршене другим физичким и правним лицима, наневши на тај начин имовинску штету „МГД Дистрибуција“ Бачка Паланка у износу од 446.371,98 динара, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, чиме је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. КЗ. Истом пресудом овде туженом, као окривљеном, изречена је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, која се неће извршити уколико окривљени у року од две године не почини ново такво или слично кривично дело, изречена му је мера безбедности забране вршења позива делатности и дужности, и то забрана обављања руководећих послова одговорног лица у удружењима грађана и правним лицима у којима би могао располагати туђом имовином. Такође, оштећени, овде тужилац, је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу, на основу члана 258. ЗКП.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је одбио тужбени захтев сматрајући да у конкретном случају нема услова за примену одредбе члана 40. став 2. Закона о удружењима којим је прописано да удружење за своје обавезе одговара целокупном својом имовином, а да чланови удружења могу лично одговарати за обавезе удружења, ако поступају са имовином удружења када је у питању њихова имовина или злоупотребе удружења као форму за незаконите или преварне сврхе.

Другостепени суд је, супротно правном становишту првостепеног суда, сматрао да постоје услови за примену наведених законских одредби, а осим тога одговорност туженог за предметну штету произлази из правноснажне пресуде Основног суда у Бечеју К 396/16 од 11.10.2017. године, будући да је парнични суд у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности учиниоца везан за правноснажну пресуду кривичног суда којом се оптужени оглашава кривим, у смислу одредбе члана 13. ЗПП.

Правилно је другостепени суд применио материјално право доносећи побијану одлуку, а разлоге за такву одлуку у свему прихвата Врховни касациони суд.

Неосновано се у ревизији указује да тужени није злоупотребио свој положај одговорног лица да би незаконито располагао средствима удружења, већ да је поступао у складу са Одлуком о преносу средстава са текућих рачуна удружења ради одржавања ликвидности пословања удружења, нити је спорна средства употребио као да су његова или у сврху преварних радњи, због чега не може лично одговарати својом имовином.

Супротно наводима ревизије у којима се оспорава одговорност туженог за штету која је тужиоцу причињена, Врховни касациони суд прихвата став другостепеног суда да одговорност туженог за наведену штету управо произлази из радње кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица за које је тужени правноснажно оглашен кривим, која обухвата и радњу проузроковања штете тужиоцу у траженом износу. Основ и обим штете су садржани у бићу кривичног дела за које је тужени оглашен кривим поменутом правносажном пресудом, због чега је ревизија туженог морала бити одбијена, а побијана другостепена пресуда потврђена.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужени у ревизијском поступку није успео, због чега нема право на трошкове тог поступка које је у ревизији тражио и определио, а у смислу члана 153. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић